

instanța de recurs: V. Doagă, V. Macinskaia, S. Moldovan, I. Vîlcov,
A. Cobăneanu

ÎNCHEIERE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Vera Macinskaia
Sveatoslav Moldovan
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu

examinând cererea lui Ion Breazu cu privire la explicarea deciziei Curții
Supreme de Justiție din 12 februarie 2014

constată:

La 27 noiembrie 2012, Ion Breazu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Secară cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că de către organul de urmărire penală pârâțul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal și art.361 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Menționează că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2012 au fost admise parțial apelurile procurorului și a părții vătămate Ion Breazu, casată sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 ianuarie 2011 și pronunțată o hotărâre nouă, fiind dispusă încetarea procesului penal pe art.361 alin.(2) Cod penal în privința lui Andrei Secară în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în conformitate cu art. 60 alin.(1) lit. b) Cod penal, Andrei Secară a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 7 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 2 ani, iar acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța civilă.

Afirmă că Andrei Secară a fost condamnat pentru faptul că urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, intenționat a comis escrocheria și confecționarea, deținerea și folosirea unui document oficial fals.

Susține că cuantumul total al prejudiciilor materiale cauzate de către pârât prin acțiunile sale infracționale constituie suma de 729660,33 lei.

Indică că conform art.619 alin.(2) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi de pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere, în cazul actelor juridice la

care nu participă consumatorul, reprezintă 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Menționează că la 25 august 2008 el a fost recunoscut în calitate de parte civilă și de la această dată pârâtul cunoștea pretențiile lui având obligația de a-i restitui contravaloarea automobilului în sumă de 473045,85 lei, cât și taxa vamală în sumă de 81236,76 lei, iar în total suma de 554282,61.

Mai indică că pârâtul datorează o dobândă în sumă de 404026,4 lei, calculată la suma datorată de 554282,61 lei din 25 august 2008.

Solicită încasarea de la Andrei Secară în beneficiul lui a sumei prejudiciului material - 729660,33 lei și dobânzii de întârziere - 404026,4 lei, iar în total suma de 1133686,73 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul susținerilor verbale Ion Breazu a solicitat încasarea de la Andrei Secară în beneficiul lui Ion Breazu a sumei prejudiciului material - 729660,33 lei și dobânzii de întârziere - 428832,01 lei, iar în total suma de 1158492,34 lei cu restituirea automobilului de model BMW X5 3.0 D caroseria nr. WBAFB71050LV41200, n/î CMD530 pârâtului, după achitarea sumei datorate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 14 mai 2013, a fost admisă parțial acțiunea, încasat de la Andrei Secară în beneficiul lui Ion Breazu suma de 4000 Euro, care urmează a fi convertită în valută națională a Republicii Moldova la rata de schimb din momentul plății și dobânda de întârziere în sumă de 3040, 67 lei și încasat de la Andrei Secară taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 2018,03 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013, a fost respins apelul declarat de către Ion Breazu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 octombrie 2013, Ion Breazu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014 s-a respins recursul declarat de către Ion Breazu, iar decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 14 mai 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva lui Andrei Secară cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea dobânzii de întârziere menținută.

La 25 februarie 2014, Ion Breazu a depus cerere cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014, sub aspectul dacă aceasta presupune restituirea automobilului către intimat și încasarea de la acesta a sumei prejudiciului real constatat de instanța de recurs în mărime de 28500 euro, precum și dacă lui Andrei Secară i se cuvine suma de 2000 euro – onorariul pentru înșelarea dânsului.

În motivarea acesteia Ion Breazu a indicat că instanța de recurs a motivat respingerea recursului prin prisma pretențiilor înaintate de către dânsul, dar din dispozitivul deciziei, însă, reiese că lui Ion Breazu i se cuvine doar suma de 4000 euro. Consideră că instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra restului sumei prejudiciului cât și asupra cerinței cu privire la restituirea automobilului pe care Ion Breazu nu l-a dorit și nici nu la comandat.

Indică că atât prin hotărârile pronunțate în cauza penală cât și prin cele din procedura civilă, s-a constatat că Andrei Secară, a încasat în calitate de onorariu pentru serviciile prestate suma de 2 000 euro, plus 500 euro cheltuieli de drum, plus 200 euro bilet la avion. În acest sens este de opinie că Andrei Secară nu merita sumă de 2000 de euro, deoarece l-a înșelat pe Ion Breazu și a săvârșit o excrocherie.

Mai menționează că, Secară Andrei, cu toate că l-a înșelat, prin excrocherie, a rămas cu suma de 2000 euro, ceea ce contravine normelor de drept, și nu este cuprins de decizia pronunțată de instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea cu privire la explicarea deciziei instanței de recurs din considerentele ce urmează.

La caz, se constată că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014, a fost respins recursul declarat de către Ion Breazu și menținute decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 14 mai 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva lui Andrei Secară cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea dobânzii de întârziere menținută.

În conformitate cu art. 251 alin. (1) CPC, dacă sunt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă poate, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, să dea explicații asupra dispozitivului ori să omită dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărârii.

Prin prisma prevederilor normei sus enunțate, Colegiul constată că cererea lui Ion Breazu cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014 este neîntemeiată, deoarece din conținutul deciziei date nu rezultă că sunt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului deciziei sau decizia cuprinde careva dispoziții contradictorii.

Or, dispozitivul deciziei clar indică că se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 14 mai 2013, prin care cererea de chemare în judecată a lui Ion Breazu împotriva lui Andrei Secară privind repararea prejudiciului material, a fost admisă parțial, încasat de la Andrei Secară în beneficiul lui Ion Breazu suma de 4000 euro și dobânda de întârziere în mărime de 3040,67 lei, în rest pretențiile fiind respinse.

Este de menționat că încasarea restului sumei prejudiciului, restituirea automobilului, încasarea onorariului în mărime de 2000 euro, a sumei de 500 euro ca cheltuieli de drum și 200 euro achitate pentru bilet la avion, exigențe la care Ion Breazu indică în cererea cu privire la explicarea deciziei instanței de apel că instanța de recurs ar fi omis să se pronunțe, au constituit obiectul acțiunii în speța dată, fiind respinse prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din data de 14 mai 2013, menținută prin decizia instanței de apel și instanței de recurs.

Iar din decizia, explicarea căreia se solicită, rezultă clar motivele din care a fost adoptată o atare soluție, precum și norma legală care a stat la baza acesteia, constatările expuse fiind certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor.

Distinct de cele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea lui Ion Breazu

cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 251, art. art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea lui Ion Breazu cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Ion Vîlcov

Ala Cobăneanu